

Knjiga proroka Daniela - broj sedamdeset sedam

Otkrivanje proročkoga paralelizma: laodicejski adventizam 1863. godine i biblijska tipologija

Jeff Pippenger
2024-02-10

Pobuna laodicejskog adventizma 1863. godine predložena je prokletstvom izrečenim protiv ponovne izgradnje Jerihona.

I tada ih Jošua zakle govoreći: Proklet bio pred Gospodinom čovjek koji ustane i sagradi ovaj grad, Jerihon; na svome prvencu položiti će njegove temelje, i na svome najmlađem sinu podići će njegova vrata. Jošua 6:26.

Pobuna laodicejskog adventizma 1863. godine predložena je time što su graditelji odbacili ugaoni kamen.

Isus im reče: Niste li nikada čitali u Pismima: Kamen koji odbaciše graditelji, taj postade zaglavni kamen ugaoni; to je djelo Gospodnje i čudesno je u našim očima? Zato vam kažem: Kraljevstvo Božje oduzet će se od vas i dat će se narodu koji donosi njegove plodove. Matej 21,42.43.

Pobuna laodicejskog adventizma 1863. godine bila je predložena Aronovim zlatnim teletom.

Jer mi rekoše: Načini nam bogove koji će ići pred nama; jer za ovoga Mojsija, čovjeka koji nas je izveo iz zemlje egipatske, ne znamo što je s njim bilo. I rekoh im: Tko ima zlata, neka ga skine sa sebe. Tako mi ga dadoše; tada ga bacih u oganj, i izađe ovo tele. I kad Mojsije vidje da je narod gol; (jer ga je Aron obnažio na njihovu sramotu među njihovim neprijateljima). Izlazak 32:23–25.

Pobuna laodicejskog adventizma 1863. godine bila je predložena Jeroboamovim dvama zlatnim teletima.

Ako ovaj narod bude odlazio prinositi žrtve u Domu Gospodnjem u Jeruzalemu, tada će se srce ovoga naroda opet obratiti njihovu gospodaru, Roboamu, kralju Judinu, pa će mene ubiti i vratiti se Roboamu, kralju Judinu. Stoga se kralj posavjetova te načini dva zlatna teleta i reče im: Previše vam je ići u Jeruzalem; evo tvojih bogova, Izraele, koji su te izveli iz zemlje egipatske. I jednoga postavi u Betelu, a drugoga stavi u Danu. 1 Kings 12:27–29.

Pobuna laodicejskog adventizma 1863. godine bila je predložena prorokom iz Jude koji je umro između magarca i lava.

I dogodi se, nakon što je pojeo kruh i nakon što je popio, da mu je osedlao magarca, naime proroku kojega je bio vratio. A kad je otišao, lav ga susrete na putu i usmrti ga; i njegovo mrtvo tijelo bijaše bačeno na putu, a magarac je stajao pokraj njega, i lav je također stajao

pokraj mrtvoga tijela. 1 Kraljevima 13:23, 24.

Pobuna laodicejskog adventizma 1863. godine bila je predodnačena desetom kušnjom drevnoga Izraela, koja je započela njihovo lutanje pustinjom.

Nego, tako ja živim, sva će se zemlja ispuniti slavom Gospodnjom. Jer svi oni ljudi koji su vidjeli moju slavu i moja čudesa što ih učinih u Egiptu i u pustinji, pa su me sada već deset puta iskušavali i nisu poslušali moj glas, zacijelo neće vidjeti zemlju za koju sam se zakleo njihovim očima; niti će je vidjeti ijedan od onih koji su me izazivali. Ali moj sluga Kaleb, jer je u njemu bio drukčiji duh i potpuno me slijedio, njega ću uvesti u zemlju u koju je išao, i njegovo će je potomstvo baštiniti. Brojevi 14:21–23.

Apostol Pavao poučavao je:

A sve im se to događalo za primjer; a zapisano je za opomenu nama, nad kojima su došli svršeci vjekova. 1. Korinćanima 10,11.

Komentirajući to proročko načelo, sestra White je rekla:

„Svaki od drevnih proroka govorio je manje za svoje vrijeme nego za naše, tako da je njihovo prorokovanje na snazi za nas. ‘A sve se to njima događalo za primjer: i napisano je za opomenu nama, kojima su došli svršeci svijeta.’ 1. Korinćanima 10:11. ‘Njima je bilo objavljeno da ne služe sebi, nego nama, u onome što vam je sada javljeno po onima koji su vam propovijedali evanđelje po Duhu Svetom poslanom s neba; u što anđeli žele zaviriti.’ 1. Petrova 1:12....”

„Biblija je sabrala i povezala zajedno svoja blaga za ovaj posljednji naraštaj. Svi veliki događaji i svečani prizori povijesti Staroga zavjeta bili su i ponavljaju se u crkvi u ovim posljednjim danima.” Selected Messages, knjiga 3, 338, 339.

Poruka kasne kiše, prema Izaiji, jest poruka, jer on utvrđuje da će zli odbiti poslušati je, a tu poruku opisuje kao „pravilo na pravilo“.

Koga će poučiti znanju? I koga će navesti da razumije nauk? One koji su odviknuti od mlijeka i odmaknuti od prsiju. Jer zapovijed mora biti na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo i ondje malo. Jer će mucavim usnama i drugim jezikom govoriti ovomu narodu. Njima je rekao: Ovo je počinak kojim možete dati umornomu da počine; i ovo je okrijepa; ali oni nisu htjeli čuti. No riječ Gospodnja bijaše im: zapovijed na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo i ondje malo; da bi pošli, i pali nauznak, i bili slomljeni, i uhvaćeni u zamku, i zarobljeni. Izaija 28:9–13.

Od šest linija koje smo upravo utvrdili, a naravno postoje i druge na koje nismo ukazali, jedna naglašava 1863. godinu kao kraj progresivne kušnje koja je vodila lutanju po pustinji. Dvije naglašavaju da je nekadašnji saveznički narod bio zaobiđen i zamijenjen novim izabranim narodom. Jedna označava prokletstvo zbog ponovne izgradnje nečega što je bilo određeno da ostane razoreno i napušteno pod Božjim prokletstvom, onakvo kakvo je bilo, a druga označava prokletstvo zbog povratka onamo kamo vam je bilo zabranjeno ići. Dvije pružaju primjere krivotvorina dviju ploča Deset zapovijedi, koje su predstavljale Habakukove dvije ploče.

Zlatna telad Arona i Jeroboama predstavljaju krivotvorenu sliku ljubomore, koja je predstavljala krivotvorenu kartu iz 1863. godine. Kada se dovedu zajedno, dva svjedoka, Aron i Jeroboam, poučavaju da Habakukove dvije ploče predstavljaju jednu ploču, na isti način na koji dvije ploče Deset zapovijedi predstavljaju jedan Božji zakon. Zajedno postaju jedan simbol, koji se sastoji od dvoga kada se dovedu zajedno. Ista proročka dinamika dviju ploča Božjega zakona postoji i u Habakukovim dvjema pločama, a zajedno Aronovi i Jeroboamovi krivotvoreni prikazi obrađuju taj proročki fenomen.

Prvi naraštaj adventizma bio je predodčen likom od ljubomore u osmom poglavlju Ezekielia. Viđenje koje započinje petoga dana, šestoga mjeseca, šeste godine u osmom poglavlju Ezekielia nastavlja se u devetom poglavlju, gdje je prikazano pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Obraćajući se prikazu pečačenja u devetom poglavlju, sestra White uključuje obilježje Božjega karaktera koje pokazuje da Bog u trećem i četvrtom naraštaju sudi onima koji su neposlušni. Stoga ona uključuje istinu izravno povezanu s drugom zapovijedi, zapovijedi koja zabranjuje štovanje idola, kao što su bili zlatni telci Aronovi i Jeroboamovi.

„I povika čovjeku odjevenu u lanene haljine, koji je uza se imao pisarsku tintarnicu; i Gospod mu reče: Prođi posred grada, posred Jeruzalema, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i plaču zbog svih gadosti što se čine posred njega. A drugima reče tako da sam čuo: Pođite za njim kroz grad i udarajte; neka oko vaše ne šteti niti imajte milosti: pobijte do istrebljenja starce i mladiće, djevice i malu djecu i žene; ali ne približujte se nijednomu čovjeku na kojemu je znak; i počnite od Mojega Svetišta. Tada počеше od staraca koji bijahu pred Domom.“

„Isus će uskoro napustiti pomirilište nebeskoga Svetišta kako bi odjenuo haljine osvete i izlio svoj gnjev u sudovima na one koji nisu odgovorili na svjetlo koje im je Bog dao. ‘Jer se zla djela ne kazne brzo, zato je srce sinova ljudskih sasvim predano da čine zlo.’ Umjesto da budu omekšani strpljivošću i dugom snošljivošću koju je Gospodin pokazivao prema njima, oni koji se ne boje Boga i ne ljube istinu učvršćuju svoja srca na svojem zlom putu. Ali i Božja snošljivost ima svoje granice, i mnogi te granice uvelike prelaze. Prekoračili su granice milosti, i stoga Bog mora intervenirati i obraniti svoju čast.“

„O Amorejcima Gospodin reče: ‘A četvrto će se koljeno vratiti ovamo; jer se bezakonje amorejsko još nije navršilo.’ Premda se taj narod isticao svojim idolopoklonstvom i izopačenošću, još nije bio napunio čašu svojega bezakonja, i Bog ne bi dao nalog za njegovo potpuno uništenje. Narod je trebao vidjeti kako se božanska sila očituje na osobit način, da bi ostao bez isprike. Sućutni Stvoritelj bio je voljan podnositi njihovo bezakonje do četvrtoga koljena. A potom, ako se ne bi pokazala nikakva promjena nabolje, Njegovi bi sudovi pali na njih.“

„S nepogrešivom točnošću Beskonačni još uvijek vodi račun sa svim narodima. Dok se Njegovo milosrđe pruža uz pozive na pokajanje, taj će račun ostati otvoren; ali kada brojke dosegnu određenu mjeru koju je Bog odredio, započinje služba Njegova gnjeva. Račun je zaključen. Božanska strpljivost prestaje. Nema više zagovaranja milosti u njihovu korist.“

„Prorok je, gledajući niz vjekove, imao ovo vrijeme pred svojim očima. Narodi ovoga doba bili su primatelji neusporedivih milosti. Dani su im najodabraniji blagoslovi neba, ali protiv njih su

zapisani povećana oholost, lakomost, idolopoklonstvo, prezir prema Bogu i niska nezahvalnost. Oni ubrzano zatvaraju svoj račun s Bogom.“

„Ali ono što me navodi da drhtim jest činjenica da su oni koji su imali najveću svjetlost i prednosti postali onečišćeni prevladavajućim bezakonjem. Pod utjecajem nepravednih oko sebe, mnogi su, čak i među onima koji ispovijedaju istinu, postali hladni i nošeni snažnom strujom zla. Opći prezir koji se iskazuje prema istinskoj pobožnosti i svetosti navodi one koji ne održavaju prisnu povezanost s Bogom da izgube svoje poštovanje prema Njegovom zakonu. Kad bi slijedili svjetlost i poslušali istinu iz srca, ovaj bi im se sveti zakon činio još dragocjenijim upravo onda kada ga se tako prezire i odbacuje. Što nepoštivanje Božjega zakona postaje očitije, to crta razgraničenja između onih koji ga drže i svijeta postaje izrazitija. Ljubav prema božanskim propisima raste u jednoj skupini razmjerno kako prezir prema njima raste u drugoj skupini.“

„Križa se brzo približava. Brojke koje se naglo povećavaju pokazuju da je vrijeme Božjeg pohoda gotovo došlo. Premda nerado kažnjava, ipak će kazniti, i to brzo. Oni koji hode u svjetlu vidjet će znakove približavajuće pogibelji; ali ne smiju sjediti u tihoj, ravnodušnoj očekivanosti propasti, tješeći se vjerovanjem da će Bog zakloniti svoj narod u dan pohoda. Daleko od toga. Trebaju shvatiti da im je dužnost marljivo raditi na spašavanju drugih, gledajući snažnom vjerom na Boga za pomoć. ‘Mnogo može usrdna molitva pravednika.’”

„Kvasac pobožnosti nije posve izgubio svoju silu. U vrijeme kada su opasnost i potištenost crkve najveće, malena skupina koja stoji u svjetlu uzdisat će i vikati zbog gadosti koje se čine u zemlji. No osobito će se njihove molitve uzdizati za crkvu, jer njezini članovi postupaju po načinu ovoga svijeta.

Usrdne molitve ove vjerne manjine neće biti uzaludne. Kad Gospod izađe kao osvjetnik, doći će i kao zaštitnik svima onima koji su sačuvali vjeru u njezinu čistoću i sačuvali sebe neokaljanima od svijeta. U to je vrijeme Bog obećao osvetiti svoje izabranike koji Mu viču dan i noć, premda ih dugo podnosi.

„Zapovijed glasi: ‘Prođi posred grada, posred Jeruzalema, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i plaču zbog svih gadosti što se čine usred njega.’ Ti koji uzdišu i plaču iznosili su riječi života; ukoravali su, savjetovali i usrdno molili. Neki koji su bili sramotili Boga pokajali su se i ponizili svoja srca pred Njim. Ali slava Gospodnja bila je odstupila od Izraela; premda su mnogi još uvijek nastavili s oblicima vjere, nedostajale su Njegova sila i prisutnost.”

Svjedočanstva, svezak 5, 207–210.

Da bi se ispravno razlučilo viđenje pečaćenja kako ga je iznio Ezekiel, nužno je razumjeti četiri naraštaja adventizma. Sestra White započinje odlomak koji smo odabrali izravnim upućivanjem na deveto poglavlje Ezekiel, a i dio koji smo odabrali završava izravnim upućivanjem na deveto poglavlje Ezekiel. U tom odlomku ona za Ezekiel kaže: „Proroku je, dok je pogledom pratio vjekove, ovo vrijeme bilo predloženo pred njegovim viđenjem.” Ezekiel je vidio okolnosti koje se zbivaju tijekom pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće.

U prethodnom smo članku, na temelju triju posebnih odlomaka iz Duha proroštva, utvrdili da Izajjini „Efrajimovi pijanci“, koji su u ovom odlomku označeni kao „starci“, i koji u oba odlomka predstavljaju vodstvo Jeruzalema (adventizma), ne mogu vidjeti da treba doći do silne objave Božje sile kao u prijašnjim godinama. U ovom će se odlomku upravo ona objava Božje sile koju odbijaju vidjeti dogoditi kao dio božanskoga suda koji će biti doveden na njih, jer je rečeno da se „narod trebao uvjeriti u božansku silu očitovanu na izrazit način, kako bi ostao bez isprike.“

Laodicejski adventizam odbija vidjeti očitovanje kasne kiše koja je počela rominjati 11. rujna 2001., ali će vidjeti vrhunac te kiše kada se poruka Ponoćnoga poklika bude ponovila u posljednjim danima. Ta je poruka islam trećega Jaoa. Nije li vodstvo drevnoga Izraela, koje je upravo bilo razapelo svojega Mesiju, promatralo kako se Sveti Duh izljuje na Pedeseticu?

Odlomak prepoznaje crkvu, koja je u ovom kontekstu po Ezekielu prikazana kao Jeruzalem, a članovi unutar crkve (Jeruzalema) suprotstavljeni su „maloj skupini“, koja je također prepoznata kao oni „koji hode u svjetlu“ i koja su „vjernih nekolicina“. Biblija uči da su „mnogi“ pozvani, ali „malo ih je“ izabrano. Predmet odlomka uključuje Božji gnjev koji se izljuje na Njegov narod. Narod je navukao svoj sud na sebe, ali Bog izričito naglašava da su Njegovi anđeli ti koji izvršavaju djelo uništenja. Bog nikada ne laže i obećao je da On pohodi bezakonje ljudi do trećega i četvrtoga koljena. Pripisati izvršenje suda ikome drugome osim Bogu znači nijekati Njegov karakter i sugerirati da je On lažac.

Ovaj odlomak utvrđuje da, kada anđeli zatirači iz Ezekiela počnu prolaziti kroz Jeruzalem, tada „počinje služba Njegove srdžbe“. Božja srdžba počinje s Jeruzalemom, koji je Njegova crkva, a to je laodicejski adventizam.

Jer došlo je vrijeme da sud započne od doma Božjega; a ako najprije počinje od nas, kakav će biti svršetak onih koji se ne pokoravaju evanđelju Božjemu? 1 Petar 4,17.

Božji gnjev izvršavaju Božji anđeli, a kada njihovo djelo započne, zapovjedbene im je da „udaraju“ sve i da „oko vaše neka ne šteti, niti imajte sažaljenja: pobijte posve staro i mlado, i djevojke, i malu djecu, i žene; ali se ne približujte nijednom čovjeku na kojemu je znak; i počnite od Mojega Svetišta.“ Božji gnjev izvršavaju sveti anđeli, a ono što ovdje želimo utvrditi jest da se početak Božje službe gnjeva ostvaruje u četvrtom naraštaju.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

I dogodit će se u dan Gospodnje žrtve da ću kazniti knezove i kraljevske sinove, i sve koji su odjeveni u tuđinsko ruho. U isti dan kaznit ću i sve one koji preskaču prag, koji kuće svojih gospodara pune nasiljem i prijevarom. I dogodit će se u onaj dan, govori Gospod, da će se čuti glas vapaja od Ribljih vrata, i naricanje od Drugoga dijela grada, i velika lomljava s bregova. Naričite, stanovnici Makteša, jer je sav trgovački narod istrijebljen; svi koji nose srebro bit će iskorijenjeni. I dogodit će se u to vrijeme da ću pretražiti Jeruzalem sa svjetiljkama i kazniti ljude koji su se slegli na svom talogu, koji u svom srcu govore: Gospod neće učiniti ni dobro ni zlo. Sefanija 1,8–12.